

РЕШЕНИЕ

№ 260

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 06 ноември 2013 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на девети октомври през две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Е.В. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 260 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Агенция „Пътна инфраструктура“ (А“ПИ“) – София, Отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ (О“КРПМ“) против решение №171 от 24.06.2013 г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД № 251 по описа на съда за 2013г..

С атакувания съдебен акт е изменено НП № 3152 от 11.04.2013 г., издадено от Началник О“КРПМ“, Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол (АРОК)“ към А“ПИ“ – София срещу М.И.В. ***, като за същото нарушение - по чл. 26, ал. 2, т. 1, б.“а“ от Закона за пътищата (ЗП), определеното на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП административно наказание „глоба“ в размер на 2 000 (две хиляди) лв. е намалено на 1 000 (хиляда) лв.

Касаторът твърди, че постановеното съдебно решение е незаконосъобразно и неправилно поради явна несправедливост – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 3 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Сочи, че районния съд необосновано е намалил размера на наложеното административно наказание, тъй като процесното нарушение е с висока обществена опасност. От касационната инстанция се иска да отмени атакувания съдебен акт, като по същество потвърди процесното наказателно постановление. В съдебно заседание касационният жалбоподател се представлява от процесуален представител, който поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата - М.И.В.***, пред съда не се явява, не изпраща представител и не заявява становище във връзка с жалбата.

Окръжна прокуратура – Перник дава заключение, че решението на първата съдебна инстанция е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Пред настоящата инстанция писмени доказателства във връзка със сочените касационни основания за обжалване не са представени.

Административен съд - Перник, като обсъди доводите на страните и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК намира жалбата неоснователна.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в 14-дневния преклузивен срок, от страна в административнонаказателното производство, за която решението е неблагоприятно и срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт, поради което се дължи нейното разглеждане.

Решението на районния съд е валидно. Правният спор е родово и местно подсъден на Районен съд – Радомир. Обжалваното решение, съгласно правилата на ЗАНН, е постановено от едноличен съдебен състав, в необходимата писмена форма, от съдията, разгледал делото. Провереният съдебен акт е и допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Атаквания съдебен акт е съобразен и с приложимия материален закон.

За да постанови обжалвания съдебен акт Районен съд – Радомир, след анализ и съвкупна преценка на доказателствата събрани и представени във връзка със спора, е приел за безспорно от фактическа страна, че на 05.04.2013 г. на път I-1 АМ Струма на 150м преди изхода на с. Старо село М.В. управлявал тежко пътно превозно средство, четири оси, две от които управляеми, като движението е осъществявано без разрешение от администрацията, управляваща пътя. Със съставяне на акт срещу водача е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното НП.

При така установеното по фактите решаващият състав на първа съдебна инстанция е приел от правна страна, че производството по налагане на административно наказание е протекло без допуснати съществени процесуални нарушения, обективизирано в актове издадени от компетентни органи и съобразени с изискванията на ЗАНН за съдържание и форма.

Разгледал съществото на спора районният съд е приел, че процесното нарушение е извършено виновно от М.В.. На това основание е направено заключение, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на водача на тежко ППС, съответно на приложимия материален закон, но че при определяне размера на наказанието не са съобразени правилата на чл. 27 от ЗАНН. Този извод е мотивирал първоинстанционния съд да измени размера на предвиденото административно наказание „глоба“, посредством намаляване същия на границата на минимума, предвиден за съответното нарушение.

Административен съд – Перник намира решението на първата съдебна инстанция за правилно.

Съобразно с критериите заложили в чл. 27 от ЗАНН настоящият касационен състав счита, че определеното от районния съд наказание в размер на минимума, предвиден за процесното съставомерно деяние е съответно на тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи вината обстоятелства. В процесното НП не са изложени каквито и да било доводи, които да обосновават налагане на наказание в двоен на минимално предвидения размер за процесното нарушение. По делото не се спори, че това е първо за водача нарушение и че липсват отегчаващи вината обстоятелства, както и че същият е осъществил движение на тежко ППС посредством неговото управление, без необходимото разрешение, издадено от администрацията управляваща пътя и то в изпълнение на задълженията си по трудов договор. Не по-маловажен е и фактът, че от извършването на процесното нарушение не са настъпили вредни последици, което също следва да се отчете при определяне размера на наказанието. За нарушения от типа на процесното законодателят е предвидил размери на глобите с висок долен праг и с това свое разрешение е отчетел високата степен на обществена опасност на нарушенията на ЗП и актовете във връзка с неговото прилагане. Произволното определяне на размери на

санкциите над предвидените минимуми без наличие на основания за това, съответно и без каквито и да било мотиви в тази посока и предвид нормата на чл. 12 от ЗАНН е неправилно.

Предвид горното, както и предвид посочените в жалбата основания за касиране, Районен съд – Радомир, като е изменил процесното НП единствено в частта му относно размера на наложеното административно наказание „глоба“, при правилно приложение и на материалния закон е постановил решение, което като валидно, допустимо и законосъобразно ще бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 222, ал. 2, предл. 1 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2, предл. посл. от ЗАНН Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 171 от 24.06.2013г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД № 251 по описа на съда за 2013г., С КОЕТО е изменено НП № 3152 от 11.04.2013г., издадено от Началник О“КРПМ“, Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ към Агенция “Пътна инфраструктура“ – София срещу М.И.В. ***, като за същото нарушение по чл. 26, ал. 2, т. 1, б.“а“ от Закона за пътищата (ЗП), административното наказание „глоба“ в размер на 2 000 (две хиляди) лв. е намалено на 1 000 (хиляда) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /П/

ЧЛЕНОВЕ: 1./П/ 2./П/